

ARTA EI
de
A REUȘI

Povestea nespusă a Melaniei Trump

MARY JORDAN

Traducere din limba engleză de CRISTINA MONICA MANOLACHI

EDITURA
PUBLISOL

2020

Cuprins

CUVÂNT-ÎNAINTE: O altă Melania	VII
PROLOG: „Am un punct de vedere”	1
CAPITOLUL 1. Ramură de măslin?	15
CAPITOLUL 2. Pe urmele Melaniei	29
CAPITOLUL 3. „Face of the Year”	51
CAPITOLUL 4. Și-a croit drum prin Manhattan	87
CAPITOLUL 5. „Mi-a cerut numărul, dar... nu i l-am dat”	107
CAPITOLUL 6. Prima candidatură pentru Casa Albă	139
CAPITOLUL 7. Melania sau Kara?	163
CAPITOLUL 8. „Nu-i așa că am noroc?”	181
CAPITOLUL 9. Bijuterii și caviar	213
CAPITOLUL 10. „Ne acordăm libertate de mișcare”	237
CAPITOLUL 11. „Be Best”	247
CAPITOLUL 12. „Protectoarea”	273
Mulțumiri	307
Note	311
Credite foto	361
Index	363

Familia Trump salută familia Obama în Ziua Investiției, din 2017

CAPITOLUL 1

Ramură de măslin?

A FOST PLIMBAREA vieții ei, iar Melania Trump a început-o singură.

Masivul autoturism SUV, cu lumini de semnalizare roșii și albastre, se îndepărtase încet de Biserica Episcopală St. John, unde președinții americani aleși, de la Franklin Roosevelt încoace, participă la slujbă înainte de a depune jurământul. A înaintat încet pe H Street, apoi pe Jackson Place Street spre Pennsylvania Avenue, unde a făcut un mare ocol pentru a intra în curtea Casei Albe. Telespectatorii au avut ocazia să vadă pentru scurt timp cum viitoarea Primă Doamnă face cu mâna prin ferestrele fumurii, prin care nu se distinge decât o mânășă de un albastru-deschis. Una după alta treceau mașinile prin Porticul de Nord până când, în mijlocul convoiului, automobilul prezidențial personalizat, marca Chevrolet Suburban, s-a oprit. Pentru a deschide ușile blindate a fost

nevoie de doi agenți din Serviciile Secrete ale Statelor Unite. De lângă coloanele albe ale porticului, fotografiile căutau cele mai potrivite unghiuri. Zgomotul blițurilor a acoperit aproape complet schimbul de saluturi.

Președintele ales, Donald Trump, a sărit din mașină și a urcat treptele, ca să-l salute pe președintele Barack Obama și pe Prima Doamnă Michelle Obama, care îi așteptau în fața ușii, în dimineața aceea rece și cenușie de ianuarie în care Trump devenea președinte. Cu opt ani înainte, soții Obama ajunseseră în același loc și i-au întâlnit pe George W. și Laura Bush, la ora la care se bea cafeaua, înainte de a se îndrepta spre Capitoliu, locul unde se depune jurământul. Acum venise rândul lui Donald și al Melaniei Trump să fie întâmpinați. Trump nu și-a așteptat soția și nici nu s-a uitat spre ea. Câteva secunde mai târziu, Melania ieșea prin cealaltă parte a automobilului negru, a ocolit vehiculul masiv și a urcat treptele singură. Barack Obama a fost cel care a luat-o de mână, a însoțit-o până la ultima treaptă și a sărutat-o pe amândoi obraji. Dacă Melania era cătuși de puțin dezamăgită că soțul nu o așteptase, chipul său nu trăda nimic. „Așa e Donald”, avea să spună ea mai târziu.

„Oribil”, a comentat o angajată de la Casa Albă, care cunoscuse mai mulți președinți și care urmărea și ea transmisiunea în dimineața aceea. Ceea ce nici ea și nici milioane de alți telespectatori nu știau era că marea dramă a familiei Trump, care însoțise ceremonia de investire, se consumase deja departe de ochii publicului. Din 1970, când

Jimmy Carter a ajuns președinte, a devenit o tradiție ca președinții recent aleși să locuiască de la câteva zile până la două săptămâni în Casa Blair până la ceremonia de investire. Un complex de patru case reunite, Casa Blair este descrisă drept „hotelul cel mai exclusivist din lume” și este situată pe diagonală față de Casa Albă. Donald Trump, un bărbat căruia îi plac propriul pat și propriile case, nu a vrut să locuiască acolo. L-a trimis înainte pe Keith Schiller, bodyguardul său de multă vreme și unul dintre cei mai de încredere consilieri, ca să viziteze Casa Blair. Schiller știa ce îi place lui Trump și i-a spus: „E strâmt.” Pentru președinte a fost de ajuns și chiar a repetat: „E foarte strâmt.” Este așa de mofturos în legătură cu locul unde pune capul pe pernă, încât în timpul campaniei electorale programul lui a fost adesea dictat de posibilitatea de a dormi sau nu în patul lui, într-una dintre clădirile pe care le deține în proprietate.

Trump a specificat că avea să locuiască la distanță de un kilometru și ceva, la hotelul Trump International. Aici se află luxosul Trump Townhouse, cel mai mare apartament de hotel din Washington, cu o suprafață de 585 de metri pătrați, cu două etaje și două dormitoare spațioase, lenjerii de firmă, o baie cu salon de masaj și înfrumusețare, o sală de fitness, două livinguri, o sufragerie unde pot sta la masă 16 persoane și unde se află un televizor mare, cu diagonala de 140 de centimetri. (După nunta cu Melania¹, în 2005, Trump spunea că vrea să meargă împreună cu ea în luna de miere la Mar-a-Lago², pentru că era greu de găsit un loc mai bun.) Trump era obișnuit să fie

înconjurat de lucruri pe gustul său, în special în legătură cu televizoarele și telecomenzile. Nu era fanul televizoarelor din Casa Blair, adică aparatură mult mai modestă. În concordanță cu atmosfera istorică a clădirii, unele erau mici și așezate pe câte un bufet, adică nu ultimul răcnet, nu cu ecranele plate cele mai mari, care îi plăceau lui Trump. Odată ajuns la Casa Albă, Trump a comandat un aranjament digital cu mai multe ecrane, ca să poată urmări mai multe posturi simultan.

„Până în ultimul moment am avut impresia că nu va sta aici deloc”, a spus cineva implicat îndeaproape în ceremonia de investire. Însă echipa lui Trump a ripostat, la fel și Serviciile Secrete, care nu erau dispuse să-l protejeze pe noul președinte într-un hotel unde roiesc oaspeții. În cele din urmă, Trump s-a domolit, fiind de acord să stea acolo doar o singură noapte și să-i aibă alături pe copii și pe nepoți. Pentru acea ședere de o noapte, Ivanka a adus cearșafuri de la hotelul Trump International la Casa Blair, „ca să se simtă ca acasă”³.

Membrii familiei Trump lucrează împreună și uneori își petrec vacanțele împreună, dar sunt obișnuiți să aibă propriul lor spațiu, mult spațiu. Ivanka, soțul ei, Jared, și cei trei copii au vila lor la sediul din Bedminster, un club privat de golf, proprietatea lui Trump, întins pe o suprafață de peste doi kilometri pătrați, în New Jersey. Se știe că Donald și Melania nu își cheamă nepoții ca să se joace cu ei în pat dimineața, așa cum știe lumea că făceau George H.W. Bush și soția lui, Barbara. De fapt, indiferent de proprietatea personală pe care o vizitează, Trump doarme într-un dormitor separat,

decorat după propriul gust, îi plac pereții și covoarele închise la culoare, în timp ce Melania preferă albul și culorile mai deschise. De obicei, Trump se trezește la 5:00 dimineața, cu mult înainte de Melania, și se uită la televizoare.

Dar în noaptea aceea petrecută la Casa Blair, erau opt nepoți, inclusiv Theodore, fiul de zece luni al Ivanka, însoțiți de bone și de rude. Deși sunt 14 dormitoare în clădire, se pare că unora dintre ei li s-a părut că spațiul era prea strâmt. Înainte de a ajunge la Casa Blair, familia a fost informată pe scurt cu privire la toate celebritățile care dormiseră acolo, de la Abraham Lincoln la Winston Churchill, și a primit programul de a doua zi, minut cu minut. Surescitarea era la cote maxime. Unii dintre ei nici nu au pus geană pe geană, iar alții s-au trezit înainte de zorii zilei. Trump însuși și-a început ziua într-o pasă proastă, „chiar întors pe dos”, după cum spunea cineva. Altcineva a spus că se simțea „îngrădit”, închis cu prea mulți membri de familie „sub același acoperiș”. Era agitat și ar fi vrut să iasă, dar Serviciile Secrete au insistat să rămână pe loc.

Ceea ce a înrăutățit și mai mult lucrurile a fost că, în dimineața ceremoniei de investire, procedurile de securitate au întârziat sosirea grupului de stilisti și asistenți, angajați pentru a le asigura machiajul și coafura. Odată ce aceștia au pătruns în cele din urmă, familia viitorului președinte s-a grăbit să fie gata pentru filmări și să iasă pe ușă la timp, ca să nu piardă ceremonia de la biserică. Până să iasă pe ușă, unii dintre ei se pare că ajunseseră la vorba viitorului președinte,

cu privire la locul în care fuseseră cazați. Cineva a auzit-o pe Melania în dimineața aceea: „Nu ne așteptam să fie așa.” Însă ea era obișnuită cu toanele soțului, astfel că pur și simplu s-a concentrat pe ceea ce urma, așa cum a făcut mai mereu.

Era măritată cu el de 12 ani și îi cunoștea prea bine toate obiceiurile. Sosirea la Casa Albă, unde a lăsat-o pe Melania să vină singură în urma lui, a fost un gest tipic pentru Trump, într-un fel. (Avea să producă și mai mare vâlvă anul următor, când a trecut prin fața reginei Elisabeta a II-a a Angliei, la Castelul Windsor.) Melania Trump a zâmbit la camere, i-a salutat politicoasă pe soții Obama și apoi s-a apropiat de soțul ei.

Stăteau afară, sub Porticul de Nord; bărbații erau îmbrăcați conform protocolului: costume închise la culoare, cămăși albe, Obama cu cravată albastră, iar Trump cu cravată roșie. Cravatele au fost interpretate drept aluzii vestimentare la hărțile electorale cu roșu și albastru de pe rețelele de televiziune. Ce a contat pentru fotografi a fost vestimentația doamnelor Trump și Obama. Îmbrăcată într-o rochie roșu cu negru, din tweed, Michelle a stat lângă Melania, care purta o rochie bleu din cașmir, cu un bolero de aceeași culoare. Rochia bleu era o creație a Casei de modă Ralph Lauren, care asigurase și costumul alb, cu pantalon, pe care l-a purtat Hillary Clinton în ziua aceea. (Există multe legături neașteptate între cele două cupluri, Trump și Clinton, aceștia din urmă numărându-se printre oaspeții invitați la nunta lui Donald cu Melania.) În vreme ce majoritatea ar fi purtat o

haină calduroasă, lungă, Melania s-a îmbrăcat altfel. Alegerea ei a fost „clasică și sofisticată”,⁴ potrivit lui Robin Givhan, criticul de modă de la ziarul *Washington Post*, care a remarcat că silueta ei a fost comparată cu aceea a Primei Doamne Jackie Kennedy.

Ani la rând, Melania Trump își dorise să urce pe podiumurile din Milano, Paris și New York. Ca model, petrecuse ani întregi studiind cum să meargă, ce postură să aibă și cum să-și țină capul pentru un unghi mai bun în fața camerelor de filmat. Pregătirea ei pentru viața politică a fost diferită față de aceea a oricărei alte soții de președinte american. În mai puțin de două ore, soțul ei avea să fie investit cu funcția de Președinte al Statelor Unite, iar ea urma să devină Prima Doamnă. Imaginea ei avea să fie transmisă peste tot în lume. Trebuia să țină în mâini două Biblii la depunerea jurământului, să zâmbească în timpul semnării unui act legislativ și în timpul mesei de prânz, să salute mulțimea în timpul paradei de pe Pennsylvania Avenue și, oricât ar părea de neobișnuit, să danseze cu soțul ei la trei baluri de investire. (Se știe că Donald Trump nu este un mare dansator. Nici când frecventa clubul de noapte newyorkez Studio 54, nimeni nu și-l amintește să-l fi văzut pe ringul de dans.)

Soțul său a ținut discursul de investire „America First”⁵, în care a declarat pe un ton sobru că „va proteja granițele⁶ de ravagiile produse de alte țări”. Melania nu a dat declarații publice, dar a postat pe Instagram o fotografie, ea cu cele două Biblii în mâini, în timp ce Donald depunea jurământul.

Neavând la dispoziție nimic altceva decât o prezență vizuală, jurnaliștii, comentatorii de modă și alții au scris și au pronunțat mii de cuvinte, încercând să disece fiecare expresie de pe chipul Melaniei și fiecare alegere vestimentară. Givhan avea să observe că alegerea stilistului de origine franceză Hervé Pierre, care i-a creat rochia pentru balul de investire, din crep alb, cu umerii goi, „a părut ca un fel de ramură de măslin⁷ după atât de multe discuții cu privire la închiderea granițelor și la naționalism”.

Orice acțiune privind investirea, destinată unei largi audiențe, constituie obiectul unei adevărate coregrafii, de la poziționarea în spațiu la ritmul pașilor, cu momente dintre cele mai interesante petrecute departe de ochii publicului, în mașinile convoiului prezidențial și în camerele de primire a personalităților din clădirea Capitolului⁸. Gestul Melaniei de a-i aduce un cadou lui Michelle Obama s-a transformat într-un incident stânjenitor, fiindcă nu fusese programat, iar cutia nu avea ce să caute în fotografia de grup. Și alte întâlniri din ziua aceea au fost mai dificile, din pricina campaniei electorale foarte marcate de discordie. Deși se credea că nu avea să mai fie nimeni în limuzina care îi ducea pe cei doi președinți spre Capitoliu, în afară de fosta și noua Primă Doamnă, de fapt, a mai fost cineva. Într-o altă limuzină cu ferestre fumurii aștepta Abigail Blunt, soția lui Roy Blunt, senatorul republican al statului Missouri. În calitate de președinte al Comitetului pentru reguli al Senatului, senatorul era responsabil cu supravegherea ceremoniei de investire a președintelui. Era

deja așezat în limuzina prezidențială, ca să-i însoțească pe Barack Obama și pe Donald Trump, probabil și ca să asigure o călătorie mai plăcută spre Capitoliu.

La ceremoniile de investire anterioare, un al treilea oficial îi însoțea uneori pe cei doi președinți, dar de obicei nu era prezentă și soția sa, alături de cele două Prime Doamne. Însă actuala ceremonie nu era una obișnuită. Prezența lui Abby Blunt avea menirea de a destinde atmosfera a ceea ce putea deveni o călătorie nemaipomenit de incomodă. În cele zece minute petrecute împreună, s-a vorbit doar despre vreme și despre copii.

Cu toată pompa și circumstanțele investirii prezidențiale, sosirea la Capitoliu este, în general, una extrem de obișnuită. Fostul și noul președinte, împreună cu soțiile, intră pe o ușă laterală într-un hol îngust și cenușiu. De acolo, sunt conduși spre o sală fără ferestre, unde așteaptă până în momentul în care pornesc spre podiumul special amenajat pentru investire. Cei cinci copii ai lui Trump – Donald Jr., Ivanka, Eric, Tiffany și Barron – aveau să intre primii. Trei foști președinți cu soțiile lor aveau să-i urmeze, fiecare trecând prin burnița ușoară, în timp ce camerele de televiziune reglau focalizarea. Abia spre final avea să treacă și Melania prin sanctuarul de piatră al Capitolului, să urce o scară și apoi să ajungă în Rotonda, sala mare și luminoasă. A trecut printre draperiile roșii și grele de catifea, escortată de un soldat de la marină, îmbrăcat în uniformă pentru ceremonii, care a condus-o spre podiumul special construit, unde urma să aibă loc depunerea jurământului.